

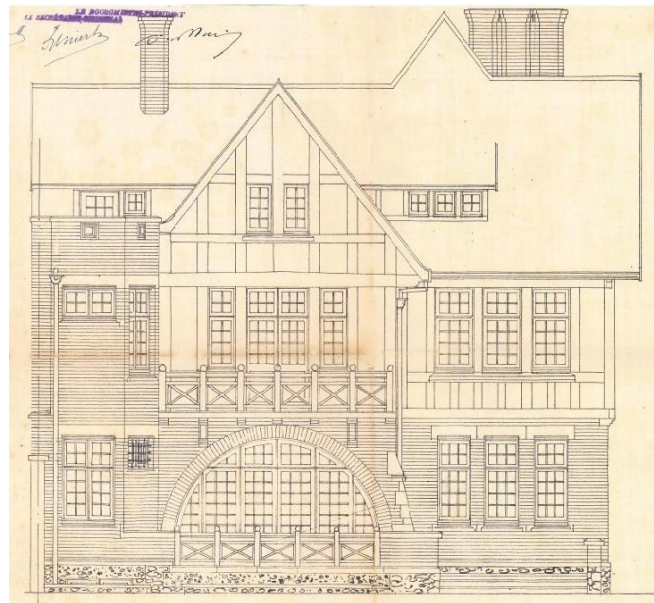
Het verhaal van Esseghem (10) Rik Coolsaet

100 jaar geleden in de Amélie Gomandstraat...

In 1926 geeft industrieel Max Tircher aan de Esseghemse architecten Arthur en Louis Hage de opdracht om voor hem een woning te ontwerpen in een pas aangelegde straat die de naam draagt van zijn grootmoeder: de Amélie Gomandstraat. Max is de zoon van Edmond Tircher, voormalig burgemeester van Jette, en de kleinzoon van Adolphe Tircher en Amélie Gomand. Die hadden destijds al een buitenverblijf laten optrekken in Esseghem, pal naast het drukbezochte estaminet *Ancien Pannenhuis*, waarvan ze sinds 1885 eigenaar waren.

In 1929 is de woning van Max Tircher voltooid. Het is pas het tweede huis dat in de straat wordt gebouwd; het eerste is een lederwarenfabriekje op nummer 43 aan de overkant. Maar het is meteen ook een van de meest eigenzinnige huizen van Esseghem, omgeven door een uitgestrekt park. Max betreft het met zijn tweede echtgenote, zijn twee zonen en een paar dienstmeisjes. Hij is nu gemeenteraadslid en zal spoedig schepen van openbare werken worden.

De familie blijft echter niet lang in de Amélie Gomandstraat wonen. Tijdens de oorlog, in april 1941, wordt de villa verkocht aan een andere industrieel. Die verkoopt het twee decennia later op zijn beurt aan de Paters Oblaten van Maria, een missieorde met hoofdkwartier in het Oost-Vlaamse Gijzegem. Veertig jaar lang zullen de villa en de tuin dienstdoen als procure voor bejaarde en zieke missionarissen.

Plan 1926

1935

2025